

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון י"ז כסלו תשפ"ג | דף היומי בבלי: נדרים מז | דף הכולל: נדרים טו.
דף היומי בהלכה: מסימן ע"ה סעיף ג' עד סעיף ו'.
מוסר: שמירת הלשון - פרק ה' והנה מכל' עד פרק ה' בא וראה'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: ש. חשבון הנפש פרק ג פרק ג' "והחמישי שיחשוב עם נפשו"

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

גם המוחל וגם התינוק והוריו תקועים בכביש והשקיעה עוד שתי דקות! מה עושים? | 2545

סגולות וישועות

יום אחד, בעודי מקפל את הטלית אחר התפילה אני שם לב למשהו מעניין: רוב המתפללים שעדיין נמצאים בבית הכנסת הם כאלו שאני מכיר כמסודרים כלכלית. הדבר היה לפלא בעיני, והחלטתי לעקוב אחרי התופעה...

"ועבדתם את ה' אלקיכם, וברך את לחמך ואת מימך..."

מאותו יום להתפלל מהתחלה עד הסוף את כל התפילות במניין. אני נוהג להתפלל תפילת שחרית בשטיבלאך שבאיזור מגוריי. מטבע הדברים בסוף התפילה כמות המתפללים יורדת משמעותית, אך אני איתן בקבלתי להישאר עד סוף התפילה. לפני כמה ימים בסיום תפילת שחרית בעודי מקפל את הטלית אני שם לב למשהו מעניין: רוב המתפללים שעדיין נשארו אחרי התפילה הם אנשים שאני מכיר כאמידים ומסודרים כלכלית. הדבר היה לפלא בעיני והחלטתי לעקוב בימים הקרובים אחרי התופעה הפלאית מבחינתי. ואכן, כל יום שעבר חיזק עוד יותר את הממצא המדהים הזה: רוב הנשארים אחרי התפילה הם אנשים שאני מכיר כמי שמסיימים את החודש בקלות. סיפרתי זאת לכמה חברים קרובים והחלטנו לעקוב אחרי העניין, כולם חזרו אלי עם אותה תוצאה. בעקבות כך החלטתי במרץ רב להמשיך בקבלה שקיבלתי על עצמי להתפלל במנין מההתחלה ועד הסוף, וב"ה אני מתחיל לראות את האור בקצה המנהרה. עד כאן דברי ר' ירוחם ידידי.

מאת: שמואל הלר

מספר לי ידידי ר' ירוחם בשיא ההתלהבות :

אני עובד במשרה מכובדת בתחום הייעוץ הפיננסי בבנק גדול ששמו מוכר לרבים מהציבור שלנו. עד לא מזמן כשדיברו על יוקר המחיה לא הצלחתי להבין על מה מדובר. ב"ה פרנסתי היתה מצויה ברווח גדול. אבל בחודשים האחרונים יוקר המחיה תפס גם אותי בזרועותיו המפחידות. אם עד היום הייתי סוגר את החודש בקלות, בחודשים האחרונים אני מוצא את עצמי לוקח הלוואות כדי לסגור את המינוס בחשבון הבנק. אני לא רגיל לדברים הללו, מעודי לא לקחתי הלוואות.

עשיתי עם עצמי חשבון נפש והבנתי שזה מסר משמים במיוחד בשבילי. החלטתי לקבל על עצמי להתחזק בנושא של תפילה במניין. קיבלתי על עצמי להתפלל מתחילת התפילה עד סוף הקדיש האחרון שבסיום התפילה בלי שטיקים ובלי טריקים. בהתחלה זה היה קשה מאוד עד בלתי אפשרי. אם עד כה התרגלתי לצערי להתפלל במניין למחצה לשליש ולרביע, התחלתי

שבזכות "ועבדתם" - תפילה בציבור, יזכה האדם ל"וברך את לחמך ואת מימך"

בדומה לזה כתב הגאון בעל "כתב סופר" בפרשת עקב, על הפסוק (דברים יא ג) "והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי אשר אנוכי מצוה אתכם היום, לאהבה את ה' אלוהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם, ונתתי מטר ארצכם בעתו...". שגם בפסוק זה נוכל לראות שהתורה כתבה "ולעבדו בכל לבבכם" בלשון רבים, ללמדנו שבזכות תפילה בציבור יוכל האדם לזכות לפרנסה ברווח, כהמשך הכתוב - "ונתתי מטר ארצכם בעתו".

ומוסיף ה"כתב סופר": דווקא בנוגע לתפילה בציבור נזקק האדם לברכה מיוחדת על הפרנסה, משום שישנם החושבים שתפילה ביחידות תסייע להם לנווט את היום באופן שלא ימנע מהם לצאת בזמן לעסקיהם וכדומה, אך פסוק זה מלמדנו כי אדרבה, דווקא בזכות הקפדה על תפילה בציבור יזכה האדם לפרנסה טובה!

אכן, זאת גמרא מפורשת ולא תופעה פלאית. במסכת ברכות (יד עמוד א): "ואמר רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיאן, כל המתפלל ואח"כ יוצא לדרך הקב"ה עושה לו חפציו, שנאמר צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו".

הרמב"ם (תפילה א א) לומד מהפסוק "ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך", שמן התורה חייב האדם להתפלל בכל יום, ושלא כדברי הרמב"ן שמדאורייתא חובת התפילה היא רק בעת צרה. וה'מאור ושמשי' כותב שמפסוק זה נוכל ללמוד שהמקפיד להתפלל עם הציבור מובטחת לו פרנסה טובה ובנקל, שכן ניתן לפרש את הכתוב ולומר, שבזכות "ועבדתם את ה' אלוהיכם" - בלשון רבים, דהיינו בציבור, מובטח לכם: "וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך". ומוסיף ה"מאור ושמשי": כידוע התורה מכונה בפי חז"ל גם כלחם ומים, אם כך אפשר לומר שבברכה האמורה כלולה גם ברכה מיוחדת על התורה,

הסיפור היומי

המוהל ברכב אחד, התינוק ואמו ברכב שני, והאבא ברכב שלישי - שלושתם תקועים בפקק תנועה ארוך והשקיעה עוד שתי דקות! מה עושים?

על ברית מילה שכזאת עוד לא שמעתם

ולרוע מזלו עוכב על ידי שוטר. דקות ספורות לפני השקיעה, החליט הגר"ש מחפוד לסיים את העניין כדת וכהלכה, עם פיתרון יצירתית... הוא מתקשר ליולדת. "היכן את נמצאת כרגע?" - הוא שואל. "עדיין בפקק, בכניסה לנתב"ג", ענתה האמא. הגר"ש מחפוד פונה אחורה, ובזריזות עם נהגו ומשמשו בקודש, הם נוסעים היישר לכיוון האמא והתינוק הקטן. וכך, שתי דקות לפני השקיעה הספיק הגר"ש מחפוד למול את התינוק בנוכחות האמא בלבד, שכן אבי הבן עדיין היה מעוכב ע"י המשטרה ולא יכול היה להיות נוכח. נהגו של הרב מחפוד שימש כסנדק, הרכב שימש כ'אולם', המושב האחורי שימש ככיסא של אליהו, ובקבוק מים שהיה ברכב היווה כתחליף לבקבוק יין. אבל העיקר - התינוק נכנס בבריתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו!

סיפור מדהים התפרסם בשבוע שעבר והכה גלים. במוקד הסיפור: ברית מילה שערך הגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א, לתינוק קטן, בתוך רכב, באמצע פקק תנועה בכביש - בלי נוכחות אבי הרך הנימול. ביום שני שעבר הוזמן הגר"ש מחפוד לשמש כמוהל בברית מילה. מכיון והתינוק שוחרר עם אמו רק ביום זה מבית החולים, הברית הייתה אמורה להיערך בבית המשפחה, שלא הספיקה להתארגן עם אולם. אך בדרך לברית, נתקע הגר"ש מחפוד בפקק תנועה ארוך. בשיחה שערך עם הוריו של הרך הנולד, הבין כי הם נמצאים ברכבים נפרדים ותקועים גם הם בפקק, שלא נראה כי הוא עומד להסתיים בזמן הקרוב - והשקיעה כבר באופק. תוך כדי ניסיון לפתור את בעיית הפקקים ולערוך את הברית לפני השקיעה, ביצע אביו של התינוק עקיפה שאסורה בחוק

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

סיפר לי רבי ישראל שפירא, שהלך פעם ברחוב ברוסיה וממולו מגיע גדוד חיילים. הוא מסתכל ורואה לפני המפקד מוזרות לו. המפקד גם הוא מסתכל עליו, עוצר את הגדוד, ניגש אליו ושואל: "ישראל?..."

ליומא דהילולא של מרן הגה"צ רבי יוסף יוזל הורביץ זצ"ל, הסבא מנובהרדוק

מרן הסבא. כידוע, אף בימים שבהם שלטו הבולשביקים המשיכה הישיבה לפעול כרגיל. היה זה מוצאי שבת, מרן הסבא אמר שיחה לפני מעריב, התפללו מעריב ומרן הסבא החל בהבדלה.

"לפתע באמצע הבדלה נכנסים בולשביקים. מרן הסבא המשיך בשלו כאילו כלום לא קרה. מספרים כי לא נזלה טיפה מן הכוס. הוא סיים את ההבדלה, שתה מן הכוס, פנה אליהם ואמר: 'מה אתם רוצים ממני?'... הם הסתובבו והלכו.

"בענין זה סיפר לי רבי ישראל שפירא, שהלך פעם ברחוב ברוסיה וממולו מגיע גדוד של חיילים. מלפנים הולך המפקד, הוא מסתכל ורואה כי פניו מוזרות לו. המפקד אף הוא מסתכל עליו, עוצר את כל הגדוד, ניגש אליו ושואל: 'ישראל?...' "

"אומר לו רבי ישראל: 'תראה מה נהיה ממך'..."
 "תשמע ישראל, אומר המפקד, 'מרן הסבא אינו מניח לי לחיות. אני בא לעשות עבירה, ודמותו ניצבת מול עיני. אין לי טעם בחיים'..."

"הבטחון וההפקרות המוחלטת להקב"ה כפי שראיתי אצל תלמידו רבי גרשון זצ"ל, היו אף הם כה מוחשיים, עד כי מעולם לא נשמעה ממנו המילה 'שלי'. הוא לא ניכס שום דבר לעצמו, למעט פעם אחת כאשר לא מצא את תפיליו, שאל 'היכן התפילין שלי', ותיכף עצר את עצמו ואמר: 'איך אמרתי שלי?', ושוב תיקן את עצמו: 'התפילין הם אכן שלי'..."

"עד כדי כך הפקיר את כל עניני העולם הזה, עד כי לא היה לו כלל כסף בבנק, ואף כאשר הגיעה המחאה בנקאית לידו לא הסתכל בסכום שרשום בה."

באחת הפעמים שהוצרך מרן הסבא מנובהרדוק זצ"ל לנסוע מקייב לחרקוב, הגיע לתחנת הרכבת מבלי שיהיה בכיסו כל כסף עבור הנסיעה. לקח ספר בידו והחל מעיין בו.

כידוע, היו לו לא מעט מתנגדים. באו ושאלוהו האם הוא מתכוון לנסוע, וכיצד? אמר להם: "אם אצטרך, אסע". סיכמו, כי איש מביניהם לא יתן לו את התשלום לנסיעה. "כך נלמד אותו לקח", אמרו.

חמש דקות לפני הנסיעה, דלפק הכרטיסים כבר נסגר. נותר חלון קטן פתוח, לאפשרות שמאן דהוא יגיע ברגע האחרון. לפתע מגיע גביר, ניגש לרבי יוזל ושואל: "יש לכם כרטיס? בוא עמי ותיקח כרטיס".

אמרו האנשים לרבי יוזל: "מסתמא ידעת שאדם זה יבוא". אמר להם הגביר: "אני בעצמי לא ידעתי כי אסע עד לפני חצי שעה. ברגע האחרון קיבלתי מברק".

ורבי יוזל עצמו? עבורו לא היה בדבר כל חידוש. הוא לא נסע לטובת עצמו כי אם עבור חיזוק ישיבותיו. הוא היה בטוח כי אם יצטרך לנסוע - יסע. כך הוא חי, וכך ציווה את תלמידיו ואת הבאים אחריו.

את המעשה הנ"ל סיפר הגה"צ רבי ישראל דוד ניונר, מגדולי תלמידיו של הגה"צ רבי גרשון ליבמן זצ"ל וממעתיקי השמועה של שיטת נובהרדוק, בתוך שיחה מקיפה ומיוחדת עם ישראל גרינוולד מ'יתד נאמן' (וישלח תש"ע), לרגל יומא דהילולא של מרן הסבא זצ"ל.

"המעשה הבא", הוסיף, "אף הוא ימחיש את מידת בטחונו של

הסיפור היומי

הוא ישב וכתב מזוזה שלמה, ואז, כשהוא מלא סיפוק מההישג המכובד, הוא עובר על הכתוב ומגלה טעות חמורה... "אתה רואה כמה הקב"ה אוהב אותי!" אמר לי בהתלהבות

איתות שמימי במזוזה פסולה

היומי, והזמנתי אותו לבוא ללמוד אתי, כדרכנו. השעה כבר היתה עשר בלילה, והוא ענה לי: "אני עייף, ורוצה ללכת לישון". באותו

לי ולידידי, יש קביעות ללימוד בחברותא מדי ערב. במוצאי שבת פרשת וירא, התקשרתי לחברותא שלי אחרי השיעור בדף

ערב התבטלה הקביעות שלנו, וזה היה לי חבל מאוד.

למחרת מספר לי ידידי, מה באמת הוא רצה לעשות אתמול. במוצאי שבת לא היה לו כוח בשביל ללמוד, אבל בשביל עניינים אחרים כן היה לו כוח. הוא סופר סת"ם, ורצה באותו זמן לכתוב מזוזה.

הוא ישב וכתב מזוזה שלמה, וכשהוא מלא בסיפוק על ההספק, הוא עובר על הכתוב ומגלה טעות חמורה: במקום לכתוב "ושנתתם", הוא כתב "ושנתתם".

ההלכה היא שכאשר יש טעות, יש למחוק את הטעות ואת כל מה שנכתב אחריה, ולכתוב שוב מאותו המקום, כיון שהכתיבה

חייבת להיות לפי הסדר. יוצא שחלק גדול מהזמן שהשקיע בכתבת המזוזה הלך לריק, כיוון שעליו לשבת ולכתוב שוב מהטעות ואילך.

"אתה רואה כמה הקב"ה אוהב אותי?" התלהב חברי סופר הסת"ם, "אני שיניתי מנוהגי הקבוע ללמוד אתך בחברותא, ואמרת לי שברצוני לישון - שלח לי ה' סימן משמים, שה'ושינתתם' השתנתה והתחלפה ב'ושנתתם', מלשון שינה".

נראה שדווקא חוסר ההצלחה בכתבת המזוזה, היא-היא ההצלחה הגדולה, לקבל הארה כל כך נפלאה על חשיבות שעה של לימוד תורה.

(השגחה פרטית)

הסיפור היומי

אחד הנערים המאוכזבים מצא דרך להודיע להוריו על התנאים הקשים בישיבה החדשה. וכשאביו הגיע להחזירו הביתה, קפצו על העגלה עוד ארבעה-עשר נערים שביקשו לחזור גם הם. רק שלושה תלמידים נשארו מכל הקבוצה...

ו...שלושתם היו גם היחידים שנותרו בחיים אחרי המלחמה

אליה הגיעו. מדרגות רעועות הובילו אותם לעזרת הנשים האפלולית של בית מדרש נושן. "זה מה שיש לנו לעת עתה", הסבירו המדריכים, ופשטו בעצמם את ידיהם, הניחו את ראשם על ספסלי העץ הקשים, ונרדמו. יותר מכך לא יכלו לעשות.

כששאל אחד מהנערים היכן נאכל? הוסבר לו כי בעזרת ה' יושגו מאכלים אצל תושבי העיירה. למחרת לאחר תפילת שחרית מיהרו המדריכים להתנצל שנית, על כי עדיין לא התארגנו לסידור אכילת 'ימים' אצל תושבי העיירה, וכי בינתיים יהיה עליהם להסתפק בפרוסות הלחם הדל שהביאו מהבית.

אחד הנערים שהתאכזב קשות, מצא דרך להודיע להוריו את הקורות אותם. הוא מסר להם כי ב"ישיבה החדשה" אין אוכל ואין מקום לינה. אביו של הילד הופיע לאחר כמה ימים עם עגלה, נכנס לבניין ונוכח שתנאי המקום אינם הולמים, ופנה להחזיר את בנו הביתה. הוא אף הציע למי שמעוניין להצטרף אליו למסעו. על העגלה קפצו עוד ארבעה-עשר נערים מאוכזבים ששמחו על שמצאו דרך לחזור לביתם.

"מכל הקבוצה הזו", מסיים הגר"ח את התיאור, "נשארו במקום רק שלושה תלמידים: אבא זצ"ל, שלמה טנביצקי (לימים הדיין המפורסם הגאון רבי שלמה טנא זצוק"ל) ואריה גורפינקל. ולפלא הדבר, כי מכל קבוצת הילדים, רק הם נשארו בחיים אחרי המלחמה".

(ב' ראם, מוסף שב"ק וישלח תש"פ)

הגאון רבי חיים שיינקר שליט"א ראש ישיבת דרכי משה, סיפר מה ששמע מאביו הגאון רבי יצחק זצ"ל, על הנסיבות שהובילו אותו בשעתו ביחד עם קבוצת נערים צעירים בני גילו, לגלות מעיירת מולדתם סמיאטיץ ולהצטרף לגרעין חדש של ישיבת נובהרדוק שהוקם באחת העיירות.

היה זה בהשפעת תלמידי נובהרדוק ששבו לעתים לביתם בעיירה, סיפר. העיניים התמימות של הילדים היו נדלקות, והאוזניים היו כרויות לאש הקולחת מפי הבחורים שהגיעו. הילדים עמדו מרותקים, מתבוננים בפנים העדינות, בתנועות הסוערות של גופם המתלהב בסערת נפש, ונכבשו לקול מנגינתם היורדת חדרי בטן.

הילדים והוריהם שמעו בשקיקה דברים בוטחים על האושר הצפוי בישיבה החדשה. הבטחות שפוזרו בנדיבות וברוחב לב. על רוחניות אין מה לדבר, ממש גן עדן. בנוגע לעולם הזה - אין מה לדאוג. הכל יהיה על הצד היותר טוב...

שבעה-עשר ילדים יצאו מהעיירה על עגלה רעועה להקים עוד ישיבה. הילדים נישאים על כנפי הדמיון אל האושר הצפוי, אל המיטות המרווחות שאותן לא יצטרכו לחלוק עם אחיהם כמו בביתם הדל. בתרמיליהם הארוחה הדלה בה הצטיידו לדרך ומעט בגדים בלויים. "עוד מעט נגיע", מבשרים הבחורים המבוגרים, המדריכים.

בעבי החשיכה צעדו הנערים בין סמטאות העיירה השכוחה

אותו ת"ח סיפר לי שהוא שומע כסדר על יהודים שנושעים למעלה מדרך הטבע בזכות קבלות בשמירת העיניים. "יש איזה דבר שאתה מייחל בו לישועה גדולה?" שאל אותי. לא הייתי צריך לחשוב הרבה כדי לענות...

אבל כשהישועה הגיעה, התברר שהיא רק הבונוס לפרס הגדול באמת

חדשה שנמסכת בקרבי. משהו ששנים לא הרגשתי. קרבת אלוקים כפשוטה. הרגשתי התרוממות רוח שאין להגדירה. זמן קצר לאחר מכן חל יום טוב שבועות, ואני הושפעת ממשמים בהרגשים נעלים והארות רוחניות - עד שלא הייתי זקוק לדבר מעבר לכך. ידוע מה שכתוב בספרים הק' שעני האדם מכוונת נגד עיני השכל, אם פוגמים בעינים אזי מסתלקת החיות דקדושה והראיה הרוחנית נסתמת. וכאן, לאחר שהתעוררתי בקבלות טובות בשמירת העיניים, זכיתי ומעייני הקדושה נפתחו בפני. חזרתי אל אותו תלמיד חכם ואמרתי לו שאינני זקוק ליותר. אני מוותר מצדי על ההבטחה שרציתי, כי כבר קיבלתי את שלי. רציתי דירה, קיבלתי הרבה יותר מכך. קיבלתי את שכרי משלם! אך משמים רצו שאזכה גם ל'דירה בתחתונים'. לאחר זמן קצר מצאתי ב"ה את שחיפשתי מזה עידנים; דירה נאה ורחבת ידים, ותמורת מחיר טוב באופן יוצא דופן. לא עברו כמה שבועות וכבר הייתי הבעלים של הדירה!

(גיליון אוצר שמירת העיניים)

לפני תקופה היתה לי התעוררות בנושא שמירת העיניים וקיבלתי על עצמי גדרים וסיינים שונים בנושא. לאחר תקופה הרגשתי שהעבודה קשה עלי וחיפשתי דרכים כיצד להתחזק שוב. נכנסתי להתייעץ עם יהודי תלמיד חכם שמשמש מורה דרך רבים וביקשתי לשמוע ממנו חיזוק ועצות בנושא. הוא סיפר לי שהוא שומע כסדר על יהודים שנושעים בזכות קבלות בשמירת העיניים, באופן של למעלה מדרך הטבע. "שמא יש לך דבר שאתה מייחל בו לישועה גדולה?" שאל אותי התלמיד חכם. לא הייתי צריך לחשוב הרבה. אני זקוק באופן דחוף לדירה, וזה תקופה שאני מחפש בכל דרך אפשרית אחר דירה שתענה על דרישותיי מחד, ותתאים גם למחיר שלי מאידך, ואיני מוצא. "תקבל עליך קבלה טובה בשמירת עיניים, ואני ערב בעדך שתמצא דירה טובה בקרוב!" הסכמתי ל'עסקה', והתחזקתי מחדש בקבלות טובות. לא עברו יותר מחודש ימים, ולפתע אני מתחיל להרגיש ברוח

דקה מתוקה - שישים שניות מרתקות על הדף היומי

היכן רמוז רבי מאיר בדברי יעקב אבינו?

נדרים דף מז

דבר שלא בא לעולם

מבני בניו של עשיו. וזה חשש יעקב שמא יהרוג הוא את אחרים שאם יהרוג את עשיו שוב לא יוולד רבי מאיר. באמרי שפר מבאר לפי הנ"ל, שהרי יעקב קנה את הבכורה מעשיו, והיה זה קנין על "דבר שלא בא לעולם", שהרי עדיין לא היה עבודה בבית המקדש, ורבי מאיר הוא זה שסובר שקנין בדבר שלא בא לעולם קונה (יבמות צג) ויעקב אבינו טען ש"קים ליי" כרבי מאיר, אבל כעת שאם יהרוג את עשיו, ממילא לא יצא ממנו (גיליון אגעדאנק - ציוני תורה)

התורה אומרת על יעקב אבינו 'ויירא יעקב מאד ויצר לו' (בראשית לב ח) ויש להבין ממה פחד יעקב, ומהי הכפילות "וירא" ו"יצר"? וברש"י פירש 'וירא שמא יהרג, ויצר שמא יהרוג את אחרים'. המלבי"ם פירש וכן הוא באהבת יונתן, שכשהרגיש יעקב שיש לו מורא בליבו, מיד "ויצר לו" על כך שהוא מתירא ודאג שאינו שלם במידת הבטחון. הרבה מהמפרשים תרצו ש"אחרים" היינו רבי מאיר, שיצא

האם מותר לאיש לשמוע את נגינתה של אשה בכלי נגינה?

דיבור רגיל, אף אם הוא נעים לאוזן, אין איסור לשמועו. וקול נגינה של אשה המנגנת בכלי נגינה - יש אומרים, שאינו נחשב כ'קול אשה' לענין זה; ויש שהסתפקו בדבר.

ובכל מקרה, בכל סוג של קורבה, בכל גיל, ובכל סוג של קול - אם שמיעת הקול גורמת למחשבה בלתי ראויה, אסור לשמועו.

[משנ"ב עה, יז; בו"מ דרשו, 34, 38, 39, 40, 42, 43, בהרחבה ע"פ המקור]

אסור לאיש לשמוע קול זמר של אשת איש, וכן של שאר נשים האסורות לו, כגון אחות אשתו. וכן אסור לשמוע קול זמר של גויה. ומותר לשמוע קול זמר של אמו, אחותו, אשתו ובתו. וכן מותר לשמוע קול זמר של ילדה שגילה פחות מאחת עשרה; ויש אומרים, שגם באחותו ובבתו יש להחמיר מעבר לגיל זה.

ודיבור בנעימה מיוחדת, כגון אשה הנואמת בנעימת קול מיוחדת כמצוי בקרב הנואמים - נחשב כקול זמר; אולם, קול

האם מותר לשמוע קול זמר של אשה מהקלטה?

ציבוריים ששומעים קול זמר אשה באמצעות הרדיו, או מהקלטה, והשומע אינו יודע מי האשה ששומע את קולה; וכמו כן, פעמים שאדם עובר בסמוך לבית שאינו יודע מי גר בו, ושומע קול אשה מבעד לחלון - נחלקו הפוסקים אם מותר לשמועו; אך לכל הדעות, אם יודע ששמיעת הקול תגרום למחשבה בלתי ראויה, אסור לשמועו.

[בו"מ דרשו עה, 35]

איסור שמיעת קול זמר של אשה, הוא אף באופן שכמה נשים מזמרות יחד, או באופן שהאשה מזמרת יחד עם אנשים, (כגון בעלה ואחיה, שרשאים לשומעה). וקול זמר של אשה הנשמע בהקלטה, הגם שהשירה אינה בשעת השמיעה - יש להחמיר ולהחשיבו כקול אשה ממש; וכל שכן קול זמר הנשמע באמצעות גלי הרדיו, או באמצעות מיקרופון, שהשמיעה היא בשעת השירה. והשומע קול זמר של אשה שאינו יודע מי היא, וכמצוי במקומות

מדוע הקפיד הרב מבריסק שהחלונות יהיו סגורים בשעת הסעודה בשבת?

הגרי"ז סולוביצ'יק זצ"ל מבריסק, שמדי שבת בשבתו שרו בנותיו את זמירות השבת בנוכחות אחיהן, והגרי"ז הקפיד רק שהחלונות יהיו סגורים, כדי שלא ישמע קולן בחוץ.

ובמקרה שמוכרח להתפלל או ללמוד ואינו יכול להימנע משמיעת קול של אשה - רשאי לומר דברי קדושה, ויתאמץ להסיח את דעתו ממה ששומע, ולהתרכז במה שאומר.

[שו"ע עה, ג, ומשנ"ב יז; בו"מ דרשו, 40]

בשעת אמירת דברי קדושה: ברכות, קריאת שמע, תפילה, או דברי תורה, יש להישמר במיוחד ממחשבות בלתי ראויות, ולכן אסור לאיש לשמוע בשעה זו קול זמר של אשה, דהיינו, אף קול של אשה שבדרך כלל מותר לו לשמועו, (ראה לעיל).

ויש אומרים, שמשום כך אסור לשיר זמירות שבת שיש בהן דברי קדושה יחד עם בתו ואחותו. ויש שכתבו, שהמנהג להקל בכך; וכן כתב בספר בירור הלכה, ששמע בשם בני ביתו של

אתמול למדנו

* אסור לאשה לגלות את שערות ראשה אפילו בחדרה שבביתה. ובזוהר הקדוש נאמרו דברים חריפים על המגלה את שערותיה בביתה, ומאיך - ברכות רבות לנמנעת בכך.
* חובה על אשה נשואה לכסות את שערות ראשה, ואיסור גילוי הראש נזכר בתורה, בפרשת סוטה: "וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה" - שהכהן מגלה את ראשה, ומכלל הן אתה שומע לאו, שקודם לכן לא היה ראשה מגולה, כיון שנשואה היא.
* נאמר בתורה בפרשת כי תצא: "וְנִשְׁמַרְתָּ מְכַל דְּבַר רָע", ודרשו חכמינו ז"ל, שאסור לאדם להסתכל על אשה זרה, בין פנויה ובין אשת איש, לשם הנאה, כיון שהדבר מביא לידי מחשבות שאינן ראויות.

הלוח היומי

י"ז בכסלו | רבי יוסף יוזל ב"ר שלמה זלמן הורביץ זצ"ל, הסבא מנובהרדוק, בעל מדרגת האדם

ביום זה בשנת ג' אלפים תי"ד, הוקם בי"ד מיוחד לבירור היחוס, כאשר באו השרים והתוודו לפני עזרא הסופר על שיש מעמ"י שנשא נשים נוכריות... "וְקִשְׁמְעֵי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת בְּגָדֵי וּמְעִילִי, וְאֶמְרָטָה מְשַׁעַר רֹאשִׁי וְזָקְנִי וְאֶשְׁבֶּה מְשֻׁמֵּם... (עזרא פ"ט-י)" והשביע את העם לגרשם ולשם כך הוקם הבי"ד המיוחד לבירור היחוס.

יארצייט:

תרי"ח: רבי שלמה זלמן ב"ר אברהם פרנקל זצ"ל, הרבי מוויליפולי.
תר"פ: רבי יוסף יוזל ב"ר שלמה זלמן הורביץ זצ"ל, הסבא מנובהרדוק, בעל מדרגת האדם.
תשי"ה: רבי שלמה ב"ר יחיאל מיכל היימן זצ"ל, ר"י תורה ודעת ובעל חידושי רבי שלמה.
תשכ"ז: רבי אברהם יוחנן ב"ר יעקב בלומנטל זצ"ל, מייסד בית היתומים בלומנטל.
תש"ס: רבי שלום ב"ר דוד הכהן ברנדער זצ"ל, ר"י בעלזא ורו"כ קדשים קדושת אהרון, ובעל חוקת היום.

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

יארצייט הגאון רבי יוסף יוזל ב"ר שלמה זלמן הורביץ זצ"ל "הסבא מנובהרדוק"
מתי הסבא מנובהרדוק היה מחייד?

סיפר הגה"צ רבי גרשון ליבמן (ר"י נובהרדוק - צרפת [תלמיד הסבא מנובהרדוק]): כאשר הסבא מנובהרדוק היה צריך לכעוס על תלמיד שסרח, היה מראה את עצמו ככועס וצועק עליו, אך בהסתלק התלמיד היה מסתובב ומחייד.
(דגל המוסר להגר"ג ליבמן עמ' 220)

אף בעת שאנו צריכים להראות כעס נשתדל להתאמץ שזה יהיה רק כעס הפנים ולא כעס אמיתי

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il